

3e Jaargang
No. 33

Surinaams Islamitisch Maandblad

JUNI 1974

Uitgever: 'Al-Haq' D. de Groot

IN DIT NUMMER o.a.

- * Jezus stierf in India
- * Prof. Dr. Ansari overleden
- * Arabie en de Arabieren
- * De Geloofsartikelen van de Islam
- * De Nieuwe huwelijkswetgeving

Uitgever

AL HAQ BOEKENFONDS
met medewerking van de Sur. Isl. Ver.

Redactie:

E.A. GHAFOR KHAN (Hfd. Red.)
H.A. AHMAD ALI
MAULANA DR. G.A. BASHIR
(Lector a/d Leidse Universiteit)
A. MAHMOOD
(Rubricist, Mysticus)

Tech./foto redactie:

AKBAAL GHAFOR KHAN
M.A. KHUDABUX

Oprichter/Coordinator

MR. B. AHMED ALI
Datum van oprichting: Okt. 1971

Vaste Medewerkers:

PROF. DR. R. ALI (Par'bo)
IR. N. ATA OLLAH (Nw. Nickerie)
HR. J.M. DRAGMAN (Saramacca)
MEVR. SALTANA - DIJKSTRA (Ned.)
DR. K. GHAFOR KHAN (Par'bo)
HR. M.A. GULZAR (Lid Jamat-ul Ulma)
DR. A. JAMALUDIN (Par'bo)
DR. M.H. KARAMAT ALI (Par'bo)
DRS. MAHMOOD KHAN (Ned.)
HR. A. NATAPRAWIRA (Moengo)

REDACTIE & ADMINISTRATIE

Scabiosastraat 4 Zorg & Hoop
Tel. 98081 - 74585 Paramaribo

BANK: Surinaamse Bank
Bank Rek. No. 11.18.730
L.v.v. AL HAQ

ADVERTENTIES

M.A. Khudabux
p/a Calcuttastraat 76
Paramaribo - Tel. 82807

DISTRIBUTIE

M. LISHAAK
Landingstraat Nw. Amsterdam
Distr. Commewijne

ABONNEMENTEN

Prijs per jaar f. 10,-
Losse nummer f. 1,-

KOPIJ & VERANTWOORDELIJKHEID V/D INHOUD

Verzoekte Uw in 2-voud getikte kopij voor de eerste van iedere maand in te leveren op het redactie dan wel administratie-adres. De auteurs c.q. schrijvers van de in Al Haq gepubliceerde artikelen dragen de volle verantwoordelijkheid voor de inhoud ervan.

VERKRIJGBAAR

Paramaribo

Boekhandels C.K.C., Vrekamp
Hoeksteen, N. Ghaforkhan (Im-
perial Store) Maagdenstraat 3;
Acme Service Kankanriestr. 53

Paramaribo/La Vigilantia

Moulvi Alhadj S. Habibaks

Nw. Nickerie

Ali Akbar Sewatan
Tel. 031-704

Groningen

J.M. Dragman p/a Commissariaat

Alkmaar

A.R. Sharma

Coronie

G.L. Limbn (Novar)

Jagtlust

M.G. Rosan

Wageningen

S. Said (Centraal Mag. ijn)

Nederland

Stichting t.b.v. de Islam (S.I.N.)
p/a Nierkerkstr. 87 II
Amsterdam

Nw. Amsterdam/Voorburg

Winkel Latief Habiboellab

Moengo

A. Nataprawira
Julianaweg 308

Trinidad

Nancy H. Baksb Preysal village, Couva.

Reproductie Centrum Paramaribo

"O mensdom, Wij hebben u geschapen uit man en vrouw en Wij hebben u verdeeld in VOLKEREN en STAMMEN opdat gij elkander zult leren kennen en begrijpen. Voorzeker, de GODVRUCHTIGSTE onder u is de EERWAARDIGSTE bij ALLAH. Voorwaar, ALLAH is Alwetend, Alkennend".

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ
 أَنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا
 إِنَّ الرَّمْكَرُ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَكُرُونَ إِنَّ اللَّهَ
 عَلِيمٌ خَبِيرٌ

(H. QORAAN, Surah "AL-HODJORAAT", hfdst. 49:14),
 "SOEDEWO": hfdst. XLIX, paragraaf 2, vers 13). -----

INHOUD

Blz.

1. Ahmaddiya Convention 1974 in Paramaribo	2
2. Bouwactiviteiten van de Islamitische Vereniging Meerzorg	2
3. Khaloe Imambaks naar Nederland	4
4. S.I.V. investeert 1,2 Miljoen in school en internaat	4
5. Prof. Dr. Muhanmad Ansuri overleden	5
6. Studiedag over nieuwe huwelijkswetgeving	7
7. Deze maand: De strijdvrugen rond het explosieve Midden Oosten (door: M.S. Setopersad)	10
8. Jezus stierf in India (uit PANORAMA)	13
9. De Geloofsartikelen van de Islam (vervolg 2) (door A. MAHMOOD)	19
10. Arabie en de Arabieren (vervolg 1) (door: A. MAHMOOD)	25
11. De Dagcraad (door: J.M. Prugnun)	28
12. „DE ISLAM" de Godsdienst van het Mensdom (door Maulana Mohammad Ali M.A.L.L.B.)	32

AHMADIYYA CONVENTION 1974 IN PARAMARIBO

De drie grootste Islamitische Verenigingen van TRINIDAD, GUYANA en SURINAME beijveren zich ieder jaar een Conventie over de Islam om tourbeurten te organiseren. Deze Conventie staat bekend onder de naam „Ahmadiyya Convention of the Western Hemisphere”.

De eerst volgende conventie, waarvoor grote belangstelling bestaat o.a. uit Trinidad en Guyana, wordt in de laatste week van augustus 1974 te Paramaribo georganiseerd door de Surinaamse Islamitische Vereniging (S.I.V.)

Op dit ogenblik wordt hard gewerkt aan de samenstelling van een aantrekkelijk programma door de deelnemers aan deze Islamitische Conventie die een grote bekendheid geniet in de Western Hemisphere.

BOUWACTIVITEITEN VAN DE ISLAMITISCHE VERENIGING MEER- ZORG.

Het blijkt reeds geruime tijd, dat de moskee van de Islam. Ver. Meerzorg in een bouwvallige staat verkeert en dat het onvoldoende ruimte biedt voor de bezoekers.

De vervanging hiervan door een nieuwe moskee bleek een dringende noodzaak. Met medewerking van de hardwerkende leden van deze gemeente en medewerkers en sympathiserenden in Suriname werd er kortgeleden een aanvang gemaakt met de bouw hiervan.

De eerste steenlegging vond plaats op 28 april 1974 door Hadjie Khaliel Aladin.

Vermeldenswaard is dat de gemeente ruim 500 leden telt. Als gastsprekers op die bewuste dag traden op vertegenwoordigers van zowel moslim als hindoe gemeenten.

De enthousiaste leden lenigen de financiële nood middels het organiseren van filmavonden, excursies, enz.

Indien zij met de wil van Allah op dezelfde voet doorgaan, zal de nieuwe moskee heel gauw werkelijkheid worden.

De secretaris van de
Islamitische Vereniging Meerzorg.

De heer Hadji Khaliel Aladin plaatst de eerste steen.

KHALOE IMAMBAKS

De heer K.IMAMBAKS die onder de S.I.V.-gelederen bijzonder grote bekendheid geniet is in april 1974 naar Nederland vertrokken om zich blijvend aldaar te vestigen.

KHALOE, zoals iedereen hem kent, is een vooraanstaande Moslim, die zich op sociaal en religieus gebied verdienstelijk heeft weten te maken. Samen met moulvi SHEIK AHMAD ALI en de heer A.S. JOEMANBAKS is hij de medeoprichter-geweest van de eerste en de grootste Afdeling van de S.I.V. aan het Pad van Wanica nl. Anjuman IMDADIA

ISLAM.

Voor zijn vertrek naar Nederland heeft de heer KHALOE IMAMBAKS, die een zeer belezen moslim is, ongeveer 100 boeken over de Islam in de talen Urdu, Arabisch en Hindi geschonken aan het bestuur van Imdadia Islam, dat thans onder leiding staat van de heer Towahir Ahmad Ali.

Voor deze belangrijke gift zijn het bestuur en djamaat van Imdadia Islam bijzonder dankbaar alsmede voor al zijn bijdrage en medewerking die hij trouw aan deze djamaat heeft gegeven.

Moge Allah zijn rijkste zegen doen rusten op zijn arbeid t.b.v. de Islam in Suriname en sinds kort ook in Holland.

SIV INVESTEERT SF. 1,2 MLN. IN SCHOOL EN INTERNAT

Op maandag 3 juni j.l. vond een korte plechtigheid plaats ter gelegenheid van de voorbereidingen in verband met de bouw van het school- en internatencomplex van de Surinaamse Islamitische Vereniging aan de Grote Combeweg.

In aanwezigheid van het hoofdbestuur en vertegenwoordigers van diverse commissies van de SIV hield voorzitter dr. I. Jamaludin een toespraak waarin hij dank uitbracht aan diverse personen en instanties die hun medewerking hebben verleend bij de voorbereiding van bovengenoemd project.

Een speciaal woord van waardering werd geuit aan het adres van de gouverneur van Suriname, dr. J. Ferrier, de vertegenwoordiger van Nederland voor Ontwikkelingshulp, drs. E. Jonkers en de Surinaamse regering.

De bijeenkomst werd besloten met een gebed van Hadji Saboerali Wazir.

De school zal bestaan uit 12 lokalen, terwijl het internaat plaats zal bieden aan 80 kinderen.

De totale kosten zijn geraamd op Sf 1,2 miljoen.

De bouw van de school en internaat zal worden verricht door het aannemingsbedrijf J. Ashruf onder supervisie van het architectenbureau Van Oerle Schrama-Tjin A Djie en Moll.

Uit: DWT van 5 juni 1974.

* * *

PROF. DR. MUHAMMAD ANSARI OVERLEDEN

De voorzitter van de Surinaamse Moslim Associatie, de heer Z. Ramdjan, ontving maandagmorgen 'n telegram dat in Nazimbad/Karatsjie na 'n kort ziekbed is overleden Prof. dr. Maulana Muhammad Fazlur Rahman Ansari Al-Qadri.

Prof. dr. Ansari aanschouwde het levenslicht op 15 maart 1914. Voor de eerste keer bezocht hij Suriname tezamen met zijn schoonvader in 1950. In 1957 keerde hij terug naar ons land en werd hij bij die gelegenheid de Moskee aan de Kankantriestraat door hem officieel geopend.

Hij aanvaardde in dat jaar tevens het beschermheerschap van de Surinaamse Muslim Associatie en verrtok in datzelfde jaar naar Pakistan terug.

Daarna heeft hij op verschillende tijdstippen korte bezoeken aan ons land gebracht en vooral de Muslim gemeente grote diensten bewezen.

De overledene heeft kans gezien om in zijn levensloopbaan zeventien academische titels van verschillende aard te verwerven zoals doctor in de psychologie, doctor in de Westerse en Oosterse filosofie, en doctor in de theologie.

Van de verschillende boekwerken die hij schreef vermelden wij Islam Challenges The Communists, dat vooral in Suriname een bestseller werd.

Prof. dr. Ansari was laatselijk Founder President v/d World Federation of

Islamic Mission, in welke hoedanigheid hij over gehele wereld veel sociaal werk heeft verricht ten behoeve van de gehele mensheid. Vermeldens waard is, dat hij reeds op 7-jarige leeftijd de Heilige Koran uit het hoofd kende. Er zijn over de gehele wereld duizenden die deze Heilige Schrift heel goed kennen, maar hetgeen Ansari heeft gedemonstreerd is in de geschiedenis van de Muslim Gemeente een reëord genoemd.

Op die leeftijd liet hij zich inschrijven op de Aligarh Muslim Universiteit van India, alwaar hij reeks van titels wist te verwerven. Dit wereldberoemde genie is bij verschillende gelegenheden over de gehele wereld gehuldigd.

Zijn heengaan op maandagmorgen jl. wordt niet alleen in kringen van de Muslim Associatie Suriname betreurd, maar over de gehele wereld, omdat weer één van wereld's grote zonen het tijdelijke met het eeuwige heeft verwisseld. In verband met het overlijden van prof. dr. Ansari zal de Surinaamse Muslim Associatie Suriname veertig dagen rouwen.

Moge nog worden vermeld dat Maulana Mohammed Hanif Nabibaks, de eerste Surinaamse Maulana, aan de Universiteit van Prof. Ansari afstudeerde.

Uit: Vrije Stem van 5 juni 1974.

STUDIEDAG OVER DE NIEUWE HUWELIJKSWETGEVING

Door het Ministerie van Binnenlandse Zaken werd op 28 april 1974 in het Naks-gebouw te Lelydorp een studiedag georganiseerd over de door de oud Minister van Justitie en Politie Mr. dr. drs. J.H. Adhin ontworpen huwelijkswetgeving, waarvan alleen nog de datum van inwerking moet worden bepaald om hieraan kracht van wet te verlenen. Indien het zover is, zullen de huwelijksbesluiten „Mohammedanen en Hindoes” van 1940 komen te vervallen.

Op deze studiedag die bedoeld was om aan de daarvoor in aanmerking komende personen (zoals de ambtenaren van de Burgerlijke Stand en Bevolkingsregister de huwelijksbeambten e.a.) voorlichting te geven over de inhoud en toepassing van de nieuwe huwelijkswetgeving na de inwerking treding ervan, kwam helaas duidelijk vast te staan dat er geen algehele overeenstemming bestaat onder de Moslims over de „afschaffing van het instituut van de verstoting”.

De redactie heeft dan ook gemeend enige aandacht aan deze materie te geven met de bedoeling om de Moslims en andere belanghebbende en instanties te informeren over de juiste toedracht op het door de heer Adhin bereikte resultaat in de nieuwe wetgeving.

Er zijn twee opvattingen die diametraal tegen over elkaar staan.

I. De groep der Moslims die zich niet kan verenigen met de in de nieuwe huwelijkswetgeving bereikte oplossing stelt zich op het standpunt:

a. dat het instituut van de verstoting niet zonder meer mag worden afgeschaft, aangezien dit niet alleen een verworven recht is, via het Huwelijksbesluit Mohammedanen, maar ook een erkenning is van een stuk Islamitisch recht door de Surinaamse wetgever, hetgeen niet mag worden prijsgegeven.

b. dat de ontbinding van het (volgens de leer van de Islam gesloten) huwelijk ingevolge de bepalingen van de nieuwe wet voor de Moslims onbevredigd is geregeld, omdat de wet niet voorziet in de mogelijkheid van:

1. deskundige bijstand aan de rechter, bij de beoordeling van de enige echtscheidingsgrond; is de totale ontwrichting van het huwelijk;
2. hertrouwen van de gescheiden vrouw, aangezien zij eerst met een andere man moet getrouwd en verstoten zijn om te mogen hertrouwen.

II. Hiertegenover staat de opvatting van de groep Moslims die zich positief heeft uitgesproken over de nieuwe huwelijkswet.

Gesteld wordt:

- a. dat geen bezwaar behoeft te bestaan tegen de verdwijning van het instituut van de verstoting uit de wettelijke sfeer, omdat:
  1. dit tot dusverre op zeer gebrekkige wijze en derhalve i.s.m. de Islamitische leer was geregeld met alle nare gevolgen van dien;
  2. daarmee ook de „duistere praktijken” m.b.t. heimelijke huwelijken verdwijnen.
  3. de regeling van dit instituut in de nieuwe wet conform het Islamitisch recht de wetgever mede zal dwingen om bepalingen op te nemen m.b.t.: de onontbindbaarheid van de huwelijken volgens de christelijke- en Hindoeleer, verbod van weduwen huwelijk (Hindoeleer) etc. hetgeen een niet haalbare zaak is.
- b. dat de wijze waarop de nieuwe huwelijkswet de ontbinding van het huwelijk regelt aanvaardbaar is, omdat de enige echtscheidingsgrond van „totale ontwrichting van het huwelijk” steunt op een uit het Islamitische recht afkomstig principe. (Vide „The Religion of Islam op blz. 675).
- c. dat door handhaving van de rechtsfiguur van verstoting ook in de nieuwe wet te eisen, men in zijn eis consequent moet zijn door eveneens te eisen
  1. dat kinderen niet mogen worden erkend.
  2. dat geen huwelijken in gemeenschap van goederen mogen worden gesloten.
  3. dat geen scheiding van tafel en bed mag worden uitgesproken omdat deze rechtsfiguren in het Islamitisch huwelijksrecht onbekend zijn. Ook dit zal bij hen niet haalbaar zijn.

Kortom met de door onder II genoemde groep verkondigde meerderheids-gedachte die door de verschillende groeperingen tijdens een hearing met de voorzitter van de C.v.R., de heer Mr. H.Nurmohamed kenbaar werd gemaakt, is bij de totstandkoming van de nieuwe wet rekening gehouden.

Daarom heeft het weinig zin om de verschillende groeperingen wederom in de gelegenheid te stellen met „nieuwe voorstellen” te komen. Een algehele overeenstemming valt toch niet te bereiken en de inwerking treding van de nieuwe wet wordt nodeloos uitgesteld.

De groep der Moslims vertegenwoordigende de meerderheids-gedachte gaan dan ook van uit dat het van wijs beleid zou getuigen, indien de Minister van B.Z. door het verlenen van recht kracht aan de nieuwe wet op korte termijn een eind zou maken aan de vreemde, niet langer aanvaardbare praktijken in-gevolge de Huwelijksbesluiten.

Deze maand:

DE STRIJDVRAGEN ROND HET EXPLOSIEVE MIDDEN-OOSTEN

(door: M.S.Sewpersad)

Waarom zijn de VS, de SU, de VN of een andere instantie gedurende meer dan een kwart eeuw niet in staat geweest de knoop in het Midden-Oosten te ontwarren? Echter is er een nog belangrijker vraag nl.: is in de afzienbare toekomst een oplossing mogelijk?

Sinds meer dan 25 jaar proberen enkele van de scherpzinnigste autoriteiten in de VN en elders oplossingen te vinden voor de explosieve strijdvrage rond het Midden-Oosten. Tot dusver is echter niemand komen aandragen met werkelijk bruikbare oplossingen - een afdoend, duurzaam middel om een eind te maken aan de diep gewortelde haat en argwaan die als een zware wolk dreigend boven dit onrustige deel van de wereld hangen.

Leiders van naam hebben herhaaldelijk gewaarschuwd dat de grootste onrusthaard ter wereld het onberekenbare Midden-Oosten is. De tragische oktober-oorlog heeft de juistheid van hun analyse onderstreept. Deze drie weken lange oorlog heeft duizenden Arabieren en Israeli's het leven gekost. Hij heeft vele duizenden tot weduwen en wezen gemaakt en veel smart en bitterheid achtergelaten. De totale verliezen aan havel en goed en oorlogstuig belopen ettelijke miljarden dollars, die beter benut konden worden.

Velen menen dat de eigenlijke kiemen van de huidige onenigheid in het Midden-Oosten gezocht moeten worden in een in 1917 gedane Britse belofte voor de „vestiging in Palestina van een nationaal volk". Deze belofte werd gedaan door de toenmalige Britse minister van buitenlandse zaken, lord Balfour, in de nu beroemde (of beruchte, volgens de meeste Arabische leiders) Balfour-verklaring van 1917.

Aan het einde van de eerste wereldoorlog kreeg Groot-Brittannië een mandaat over Palestina. De inheemse Arabieren die vele eeuwen de meerderheid der bevolking hadden gevormd, maakten zich evenwel reeds spoedig ongerust over de zg. Balfour-verklaring. Velen waren van mening dat de opbouw van een nationaal tehuis voor de joden in Palestina alleen maar ten koste van hen kon plaatsvinden.

Tussen de eerste en tweede wereldoorlog kwamen joden in beperkte aantallen Palestina binnen. Zij werden voornamelijk zakenlieden en boeren. Met geldelijke steun van joden overal ter wereld kochten zij geleidelijk hoe langer hoe meer grond op.

Voor Hitlers vervolgingen werden de joden dikwijls de toegang tot en de be-

scherming door andere landen ontzegd, waardoor zij gefrustreerd raakten. Zij genoten echter meer en meer sympathie van vele landen. In 1947 kon er in de VN voldoende medewerking worden verkregen om deze een resolutie te doen aannemen ten gunste van de vestiging van een staat voor de joden in de staat Palestina. Op 29 november 1947 stemde de VN voor de verdeling van Palestina tussen joden en Arabieren. Zowel de SU als de VS stemden voor verdeling en voor de geboorte van „Israël”. De Arabische leden van de VN verzetten zich heftig tegen de resolutie, maar werden overstemd. Zo werd de staat Israël op 14 mei 1948 geboren.

Vele Arabieren beschouwden de pas geboren joodse staat als een wig in hun midden - als „een geïsoleerde, westerse geïntendeerde voorpost van het expansionistische zionisme”. Ze vreesden dat op den duur „zionisten” hoe langer hoe meer de Arabieren van hun land zouden beroven en hen verder terugdringen naar de onherbergzame woestijngebieden.

Op 15 mei 1948 vielen de legers van Syrië, Egypte, Jordanië, Libanon, Irak en Saoedi-Arabië aan. Het joodse leger dreef hen echter terug. Op 7 januari 1949 kwam het door toedoen van de VN tot een bestand. Halverwege 1949 stemden de Arabieren toe in een wapenstilstand, maar inmiddels omvatten Israëls grenzen ruim eenderde meer dan het gebied dat de VN het oorspronkelijk had toegewezen.

De Arabieren hebben herhaaldelijk gezegd dat zij er geen bezwaar tegen hebben dat er joden in de Arabische landen wonen, maar dat zij gekant zijn tegen „Zionisme”. Wijlen president Gamal Abdel Nasser formuleerde de Arabische gevoelens als volgt: „De Israëli's hebben vele malen gezegd dat hun land zich van de Nijl tot de Eufraat uitstrekt”. Toen men hem vroeg of hij persoonlijk geloofde dat dit het Israëli's oogmerk was, antwoordde hij: „Natuurlijk!”. De tijd heeft de zienswijze van Nasser niet veranderd.

De VS heeft voortdurend gepoogd de Arabieren tot andere gedachten te krijgen, echter heeft zij Israël tot de tanden toe bewapend. De Arabieren weten dat Amerika in het verleden meer pro-Israël dan pro-Arabisch is geweest, echter is de situatie tot nu toe hetzelfde gebleven. President Nixon heeft vaak gezegd dat zijn land noch pro-Israël noch pro-Arabisch is maar in de praktijk lijkt het juist dat de dollar meer is Israël rolt dan in de VS zelf.

Zowel voor als na de laatste ronde van de oorlog in het Midden-Oosten is het duidelijk geworden dat de Syrische en Egyptische legers Israël een militaire nederlaag hebben gebracht. Ten bewijze ligt hier de recente politieke conflicten in Israël waarbij Golda Meir het veld moest ruimen als premier.

Wie heeft er schuld in deze strijd in het Midden-Oosten? Joden of Arabieren? De werkelijkheid is dat niet zij hieraan debet zijn, maar evenzeer anderen b.v. Britten, Fransen, Amerikanen, Russen en Hollanders. Allen hebben bijgedragen tot de misverstanden, de argwaan, de vrees en de haat in het Midden-Oosten om er persoonlijk voordeel uit te trekken.

Een aanzienlijk deel van het wereldpubliek is eveneens besmet, naarmate landen in deze langdurige strijd tussen jood en Arabier partij kiezen. De eenvoudige waarheid is dat de VN, de SU, de VS of welk ander land ook geen van alle feitelijk over de oplossing voor de impasse in het Midden-Oosten beschikken. Geen enkel denkbare menselijke regeling zal de strijdende partijen of hun beschermheren bevredigen.

JEZUS STIERF IN INDIA

Toen een plaatselijke krant het wereldnieuws ventileerde dat een cineast uit het verre Denemarken het leven van Jezus wilde verfilmen, was Basharat Saleem oprecht verheugd. De filmkunstenaar uit dat nevelige land immers stelde zich voor Jezus in zijn rolprent te laten huwen en een kinderrijk gezin op te laten bouwen. Het daaropvolgende gepruttel van Rome en de uiteindelijke weigering van de kerk in Frankrijk de film in dat land te doen opnemen, wat tot uitstel en mogelijk zelfs tot een definitief afstel van de Deense filmplannen leidde, vermochten de zinderende vreugde van Basharat Saleem niet weg te nemen. Overtuigd Islamiet als hij is, dankte hij Allah voor diens onuitputtelijke wijsheid het eindelijk te laten dagen in het westen. Want was deze Jezus niet de directe stamvader van zijn familie? Stroomt door zijn aderen en tloor die van zijn familie niet het pure bloed van de Herder van ons Nieuwe Testament? „Eindelijk gerechtigheid,” verzuchtte deze succesvolle zakenman te Srinagar, hoofdstad van de noordelijkste provincie van India, Kasjmir.

Basharat is er even rotsvast van overtuigd een directe nazaat te zijn van Jezus de Nazarener, als vóór hem zijn vader, grootvader en diens vader. Al 1900 jaar gaan de Saleems er prat op directe afstammelingen te zijn van Jus Asaf, ofwel Jezus de Prediker, die, zo beweren zij, op 115-jarige leeftijd te Srinagar overleed, als meervoudige grootvader.

Godslastering natuurlijk volgens onze Heilige Schrift, maar niet volgens de godsbeleving van Basharat Saleem en zijn familie, waarin geen plaats is voor een dood aan het kruis, wederopstanding en hemelvaart. Jezus, zeggen de Saleems al ceuwenlang, overleefde zijn kruisiging en week uit naar India, waar hij tot op hoge leeftijd zijn predikarheid voortzette. Het tastbare bewijs voor deze theorie is, volgens de Saleems, de graftombe in het oude stadscentrum van Srinagar; een gebouwtje, waarin de stenen sarcofaag met de stofelijke resten van Jus Asaf omgeven is door een houten ombouw.

Drie- tot viermaal per jaar zegt de voltallige familie hier, barrevoets, haar gebeden voor de rust van de stamvader, Jezus van Nazaret.

De Saleems vinden, althans wat hun afstamming betreft, een warm pleitbezorger in de Indiase archeoloog, dr. F.H.Hassnain, hoofd van de Oudheidkundige Dienst van Kasjmir, gastdocent aan drie Japanse universiteiten en lid van de Permanente Vergadering voor Antropologische Studies te Chicago. Dr. Hassnain is er na jarenlange studie van overtuigd geraakt dat de familie gelijk heeft. Verder staan deze oudheidkundige en de nazaten van van Jus Asaf lijnrecht tegenover elkaar, want dr. Hassnain wil — in het belang van de wetenschap — de sarcofaag laten openen, teneinde het definitieve bewijs voor zijn stelling te leveren. De Saleems, die een eerder poging daartoe wisten te verhinderen, zijn daar vierkant tegen. De rust van de profet en stamvader is hun heilig.

De oudheidkundige is hoe dan ook van plan dóór te zetten. Op basis van de geschriften

van tal van oosterse geschiedschrijvers die gewagen van een man met een lichte huid, die uit een land ten zuidwesten van India en die zichzelf Jezus de Prediker of Herder noemde, meent Hassnain het spoor te hebben gevonden van Jezus, die na vele omzwervingen uiteindelijk in India belandde.

Hij baseert zijn theorie op het gegeven dat Jezus niet aan het kruis stierf, maar slechts schijndood was. Een verklaring waarin de Indiër zich gesteund weet door tal van westerse theologen en medici van naam. Aangezien de Romeinse wachters bij het kruis meenden, dat de Herder de geest gegeven had, werden hem niet, zoals te doen gebruikelijk bij gekruisigden die nog tekenen van leven gaven, de botten gebroken, maar kregen twee leden van de joodse Hoge Raad, Jozef van Arimatea en Nikodemus toestemming het lichaam van de gekruisigde direct af te voeren naar de grafkamer van de eerste. Deze had daarvoor vooraf permissie gekregen van Pilatus, de Romeinse stadhouder.

Volgens dr. Hassnain nu, waren de twee leden van de Hoge Raad heimelijk volgelingen van Jezus en evenals hij lid van het geheime genootschap der Essener monniken, een verbond van gelovigen, dat in het geheim actie voerde tegen de Romeinse overheersers. Voor deze berwering beroept de Indiase oudheidkundige zich op gegevens die de in 1957 gevonden Dode-Zee-rollen hebben opgeleverd en die een indicatie gaven dat Jezus inderdaad deel heeft uitgemaakt van dit genootschap.

In de grafkamer verbond Nikodemus de wonden van Jezus en behandelde deze met geneeskrachtige kruiden. Vervolgens verlieten hij en Jozef de tombe, die door Romeinse soldaten met een steen werd afgesloten. Beide raadsleden ontwierpen, aldus dr. Hassnain, in samenwerking met ander leden van het genootschap een gewaagd plan om de doodgewaande profet, die naar verwachting binnen twee dagen voldoende zou zijn hersteld, in veiligheid te brengen. Besloten werd, aldus dr. Hassnain, Jezus' discipelen buiten het complot te houden. Evenals het grauw, dat, zoals herhaalde malen reeds was gebleken, snel voor een wonder te vangen was, zou hun worden verteld dat Jezus was opgestaan uit de dood. De lege grafkamer zou daarvoor het afdoend bewijs moeten zijn.

De vermeende Indiase afstammelingen van Jus Asaf (Jezus de Prediker) bijeen voor het graf van de grote profet. Midden (met bril): Basharat Saleem.

In de ochtend van de derde dag werd het plan uitgevoerd, nadat de Romeinse wachters met een zak zilverlingen een straatje om waren gestuurd. Toen kort na de reddingsoperatie Jezus' moeder en Maria Magdalena bij het geopende graf arriveerden, troffen zij daar niet het lichaam van de Herder, maar wel twee mannen in witte gewaden, volgens Hassnain Essener monniken, die hun, zoals in Lukas 24 (vers 5) beschreven staat, vroegen: „Wat zoekt gij de levende bij de doden?” Een soort orakelspreuk, aldus dr. Hassnain, waarmee de Esseners niets anders hebben willen zeggen dan: „Maak je niet ongerust, hij leeft nog”.

Ook voor de hemelvaart meent de Indiase oudheidkundige een afdoende verklaring te hebben gevonden. Jezus nam immers afscheid van zijn discipelen, die toen nog steeds in zijn herrijzenis uit de dood geloofden, op de Olijfberg, een heuveltop, die vaak in nevels gehuld was. Nadat hij zijn volgelingen had gezegend, wandelde de Herder van hen weg om meteen daarna door mistflarden te worden opgeslokt, zijn discipelen, die met eerbiedig gebogen hoofd bleven staan, in de overtuiging achterlatend dat hij de hemel was gevaren. Aldus de Indiase oudheidkundige, die ook in de bekering van Saulus (Handelingen 9) een aanwijzing ziet, dat Jezus nog in leven was.

De historicus meent op grond van zijn onderzoekingen dat ook de Romeinen en de Fariizeën het verhaal van de hemelvaart niet voortstoots aannamen en daarom Saulus opdroegen een onderzoek in te stellen en Jezus, zo hij nog in leven was, te arresteren. De Herder werd, aldus dr. Hassnain, tijdig getipt, dat Saulus hem op de hielen zat en wachtte hem bij Damascus op, waar Hij hem zo overtuigend toesprak, dat Saulus van een verdere vervolging afzag en een volgeling van Jezus werd. Zijn naam werd vernaderd in Paulus. Toen lag, aldus Hassnain, de weg naar het oosten voor Jezus open.

De theorieën van de Indiërs zijn tot zover niet helemaal nieuw. Tal van moderne theologen trekken de historische betrouwbaarheid van De Schrift op het punt van wederopstanding en hemelvaart al jarenlang in twijfel. Ook zijn de meningen der experts verdeeld over de vraag of uit de aard van de bloedvlekken op de linnen doeken, die al eeuwenlang in de kathedraal van Turijn worden bewaard, als zijnde het doodskleed van de Messias, diens overlijden kan worden geconcludeerd. De beroemde Duitse theoloog dr. Rudolf Bultmann stelde al eens: „Het is uitgesloten dat een dood lichaam tot het leven terugkeert.”

Dat Jezus al vóór zijn kruisiging plannen had naar het oosten te reizen wordt, volgens dr. Hassnain gestaafd door een aantal uitspraken in de bijbel zelf. Zo zei de Herder eens: „Ik ben slechts gezonden tot de verloren schapen van het Huis Israëls.” (Mattheus 15:24). Volgens dr. Hassnain kan de Prediker hiermee hebben gedoeld op de Israëlitische stammen die onder pressie van Assyriërs en Babyloniërs waren uitgeweken naar onder meer Afghanistan en Kasjmir, waar zij een nieuw bestaan hadden opgebouwd.

Inderdaad wijst in Kasjmir veel op joodse invloeden. Zo zijn er tal van steden, die oud-bijbelse namen dragen, men vindt er in de klederdracht, vooral van vrouwen, veel joodse elementen terug, er zijn diverse ruïnes van oudjoodse tempels, er zijn begraafplaatsen waar de grafzerken uitsluitend oudhebreuwse inscripties dragen en in tal van familienamen van de autochtone bevolking komt het woord van Joo of Ju voor, wat vertaald jood betekent.

De bewijzen voor zijn theorieën put de Indiase vorser vooral uit een reeks geschiedkundige werken uit de oosterse oudheid, die wonderlijk genoeg nauwelijks bekend zijn in de wes-

terse wereld. Daarin wordt regelmatig verhaald van een prediker uit een ver land, die met een herdersstaf door Kasjmir trok, zijn aanhangers zijn schapen noemde, in gelijkenissen van Goddelijke liefde en een koninkrijk der hemelen sprak. Een man die, aldus dr. Hassnain, als een profeet werd vereerd. Op basis van deze manuscripten meent de Indiër te kunnen stellen dat Jezus tenminste de oudtestamentische leeftijd van 115 jaar moet hebben bereikt.

In deze tombe rust, volgens Saleem en z'n aanhangers, het stoffelijk overschot van Jezus Christus.

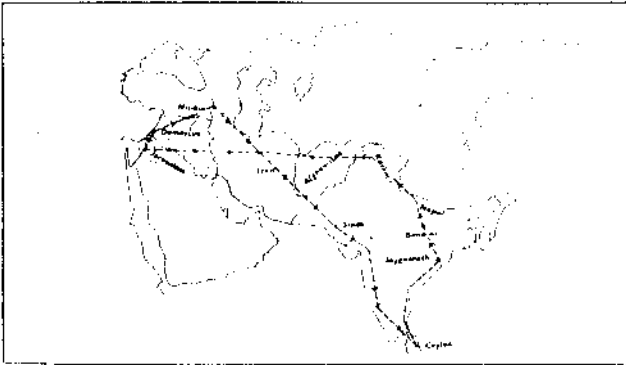
Elementen, die aan zijn overtuiging nog een extra dimensie verlenen, zijn volgens dr. Hassnain de talloze legenden die in Kasjmir over de Herder van ons Nieuwe Testament de ronde doen. Bovendien, zo meldt de historicus, zijn er maar liefst twee dorpen in deze Indiase provincie, die naar de Prediker zijn vernoemd: Ismuquam, Jezus' Rustplaats, en Pahalquam, Herderstad. De vorser gewaagt verder van een klooster in de directe omgeving van Ismuquam, waar monniken al eeuwenlang over een twee meter lange herdersstaf waken, die wordt beschouwd als het enige en oorspronkelijke gereedschap van de Prediker. En of dit allemaal nog niet genoeg is, meent Hassnain ook het overtuigend bewijs te kunnen leveren, dat Jezus al eerder in het Oosten was. Hij baseert deze beweging op 1500 jaar oude manuscripten uit het boeddhistische klooster Hemis Gumpa, twee dagreizen van Srinagar, waarir uitvoerig wordt verhaald over een man, genaamd Jezus, die naar Kasjmir kwam en vervolgens India en Tibet berisde.

De Indiër was op het bestaan van deze documenten geattendeerd door het boek van de Rus Nicholas Notovitsch, die er in 1887 als eerste inzage van kreeg in de bibliotheek van dit klooster. Zijn opzienbarende ontdekking vervatte de Rus in een boek, dat tegen de eeuwwisseling onder de tiel, 'Het Onbekende Leven van St. Isa' (Arabisch voor Jezus) werd

gepubliceerd en ogenblikkelijk door Rome op de zwarte lijst werd geplaatst, als zijnde ketterij en godslasterlijk.

Dr. Hassnain is vast van plan deze Russische onderzoeker van alle blaam te zuiveren, Hij is ervan overtuigd dat, zoals Notovitsch uit de boeddhistische manuscripten optekende,

→

Route van de eerste reis naar India, die Jezus zou hebben gemaakt tussen zijn dertiende en dertigste jaar. Rechts: dr. Hassnain: „Jezus was een politieke rebel, die naar India vluchtte.”

de kleine Jezus als 13-jarige wegliep van huis, zich aansloot bij een karavaan en aldus naar het oosten reisde, waar hij zich in India in de Hindoeleer verdiepte en zich door goeroe's in het gebruik van geneeskrachtige kruiden en in de beginselen van de artsnijleer liet onderwijzen. Volgens de documenten verbleef Jezus tot tenminste zijn twintigste jaar in India en Tibet voor hij naar Palestina terugkeerde.

Toen de Prediker voor de tweede maal naar het oosten trok, was hij, aldus de Indiase oudheidkundige, vergezeld van zijn moeder Maria en zijn volgeëng Tomas, die voor sommige theologen ook wel wordt beschouwd als de broer van Jezus. Hoewel de kerk slechts erkent dat Tomas na de kruisiging in zijn eentje naar India afreisde, bewijst het Perzische mammoetwerk, de Rausa-tus-Safa uit 1417, volgens Hassnain het tegendeel en zouden Jezus en hij eerst na de dood van Maria hun reis afzonderlijk hebben voortgezet. Ten aanzien van Maria wijst de vorser daarbij op de grafombe die is gevonden in de omgeving van de huidige Pakistaanse hoofdstad Rawalpindi, waar een inscriptie vermeldt dat hier de laatste rustplaats is van Moeder Maria.

In Bombay vroegen wij een katholieke geestelijke om commentaar op de opzienbarende theorieën van de Indiase geschiedkundige. De kerk had geen commentaar. Toen wij kardinaal Gracias Valerian over de stand van Hssanain's onderzoek informeerden, verbleekte deze prelaat. „Om gods wil,” sprak hij, „u gaat dit toch niet publiceren?”

Uit: Weekblad „PANORAMA”

19 april 1974 NR. 16.

Tekst: Klaus Liedtke

Foto's: Jay Ullal E.A.

NOOT VAN DE REDAKTIE

De bovenstaande foto getuigt het bezoek van de heer Hadji Jacob Mohamed ajoeb uit Suriname aan de grafombe van Jezus in India.

(door: A.MAHMOOD.)

II. GOD'S ENGELEN:

„Alle lof komt ALLAH toe, de Schepper der hemelen en der Aarde, Die de ENGELEN tot boodschappers maakt met twee, drie en vier vleugelen. En HIJ (Allah) voegt aan de schepping toe wat HIJ wil, want ALLAH heeft macht over alle dingen. „(H.Qoraan, Surah „FAATIR”, hfdst. 35:2), „SOE-DEWO”, hfdst. XXXV, vers 1)

Als tweede punt in de Islamitische geloofsleer is het geloof in Gods Engelen; Een Moslim gelooft in de Engelen als de aantrekkingskracht in de mens, die het goede in werking doen treden. Engelen zijn van een andere bestaansorde dan menselijke wezens. Engelen bezitten geen stoffelijke lichamen maar zij zijn geschapen uit het Goddelijk-Licht: “NOER”. Engelen zijn boden van het generzijds en staan onder Gods bevel. De Engelen zijn geslachtsloze wezens (in hen is de polariteit mannelijk-vrouwelijk overwonnen). Zij zijn buitengewoon dynamisch, zijn geconcentreerd leven in een verheven vorm. De Engelen beschermen de Ziel van de mens tegen innerlijke en uiterlijke gevaren. De Engelen bestaan in vele orden, o.a.: Aartsengelen, beschermengelen, vuurwachters, dragers van de Goddelijke Troon, doodsengelen, enz.....

De beschermengelen sporen de mensen aan tot het goede en tot het „Gebet”. De Engelen vragen vergiffenis aan ALLAH voor de mensen.

„Het is nabij dat de hemelen zullen worden uiteengescheurd boven hen, maar de ENGELEN verheerlijken hun HEER met de lof, die HEM toekomt en vragen vergiffenis voor hen die op Aarde zijn. Ziet toe, ALLAH is de Vergevensgezinde, de Genadevolle.” (H.Qoraan, Surah „ASJSJOERA”, hfdst. 42:6), „SOEDEWO”, hfdst. XLII, vers 5.) -----

Engelen zijn „geestelijke” wezens, Zij worden verdeeld in orden en klassen en hebben een uiteenlopende functies te vervullen. De bekende AARTS-ENGELEN zijn:

1. „DJIBRA'IEL” (GABRIEL”):

De Aartsengel Djibra'iel (Gabriel) bracht de verzen van de Heilige QORAAN gedurende 23 jaren neder aan de H.Profeet MOHAMMAD (s.a.w.).

„Voorwaar, dit Boek (H.Qoraan) is een openbaring van de „Heer der Werelden”. De „ROEHOEL AMIEN (Gabriel) heeft het nedergebracht, in uw hart, opdat gij (Mohammad) de waarschuwer moogt zijn. In duidelijke Arabische taal. En het is zeker in de Geschriften der vroegere volkeren vermeld,” (H.

Qoraan, Surah „ASJSJOARAA”, hfdst. 26:193-197), „SOEDEWO”, hfdst. XXVI, verzen 192-196).

2. MIKA'IEL (MICHAEL):

De Aartsengel Mika'iel (Michael) is aanvoerder van de hemelse legerscharen (heerst ook over regen en verdeling van voedsel).

„Al wie een vijand is van ALLAH en Zijn Engelen en Zijn boodschappers en GABRIEL (DJIBRA'IEL) en MICHAEL (MIKA'IEL), waarlijk, ALLAH is een vijand van zulke ongelovigen,” (II.Qoraan, Surah „AL BAQARAH”, hfdst. 2:99), „SOEDEWO”, hfdst. II, vers 98).

3. ISRA'FIEL (RAFAEL):

De Aartsengel Isra'fiel (Rafaël) zal de „BAZUIN” (“SOER”) voor het laatste oordeel blazen.

„En wanneer een enkel stoot op de „BAZUIN” zal worden geblazen; en de Aarde en de bergen van hun plaats zullen worden opgeheven en terstond zullen worden verbrijzeld. Op die Dag zal de grote gebeurtenis plaats vinden. En de hemelen zullen uiteen splijten, zodat deze op die Dag zwak zullen zijn. En de „ENGELLEN” zullen op de zijden ervan staan. En op die Dag zullen ACHT „ENGELLEN” de TROON van uw HEER boven zich houden. Dan zult gij worden blootgelegd en geen uwer geheimen zal verborgen blijven.” (II.Qoraan, Surah „AL HAAQQAH”, hfdst. 69:14-19), „SOEDEWO”, hfdst. LXIX, verzen 13-18).

4. IZRA'IEL (AZRAEL: “MALAKOEL—MAUT”):

„Zeg: „de DOODSENGEL (Malakoel maut) zal uw ziel nemen, dan zult gij tot uw HEER worden teruggebracht.” (II.Qoraan, Surah „ASSADJDAH”, hfdst. 32:12), „SOEDEWO”, hfdst. XXXII, vers 11).

Onder de AARTSENGELLEN neemt GABRIEL (DJIBRA'IEL) een zeer belangrijke plaats in, omdat zijn functie het nauw verband houdt met de OPENBARING en met de GEESTELIJKE ontwikkeling van de mens.

De Engelen of „hemelse-boden” wenden zich tot alle mensen, die hulp nodig hebben of wijsheid zoeken. De Engelen staan in zeer nauwe betrekking tot dat, wat mensen als het „Heilige” ondervinden.

Zij zijn bij alle belangrijke gebeurtenissen aanwezig, of deze nu van „Cosmische” of menselijke aard zijn. Zij kondigen deze gebeurtenissen van te voren aan, beleven ze mee en zijn actieve uitvoerende wezens. Als de Engelen aan de mensen verschijnen, nemen zij meestal een menselijke gedaante aan om hen, die zij bezoeken, niet al te zeer te imponeren en daarom kunnen de Engelen soms (bij vergissing) zelfs voor mensen worden aangezien. Engelen

waken over alle „Gelovigen” en beschermen hen voor de onzichtbare gevaren en onheilen. De beschermengel waakt over het leven van de mens; hij leest de gedachten van de hem toevertrouwde mens, maar hij mag hem niet de last van zijn leven afnemen, want het lot moet tot het einde geleefd worden. Als de beschermeling lijdt, geestelijk en lichamelijk, dan is de beschermengel met bijzondere kracht geladen. In het ogenblik van de scheiding van lichaam en ziel trekt de doodsengel (Malakoel-naut) de ziel uit het lichaam. De beschermengel begeleidt* de Ziel van de mens door alle sferen. De Engelen bezitten de mogelijkheden zich in alle werelden te bewegen. De lucht der Aarde is hun niet te zwaar, de lucht der hogere sferen niet te dun. De voortbeweging van de Engelen is wonderbaarlijk. In een oogwenk komt een engel uit de hemel naar de Aarde of gaat een engel van ene einde van het Heelal naar het andere. De Engelen bewegen zich voort met de snelheid van „GEDACHTEN” (zoals in een flits onze gedachten gaan van de Aarde naar de hemel).

Engelen zijn er altijd geweest en zij zijn ook heden bereid, uit hun sferen op Gods bevel neder te dalen en in de mensenwereld door te dringen, wat door de betreffende mens als visioen of verschijning wordt beleefd. Wanneer een mens nog niet ver genoeg is om het zuivere visioen te aanschouwen, verschijnt de Engel in dromen. Het is verbazingwekkend hoeveel mensen hemelse bezoekers in hun dromen zien. Wat wij dromen noemen, zijn dikwijls doorbraken van uit de hogere sferen in de onze, vermengd met de resten van de dag. De concentratie op het droomleven en de meditatie over de ervaringen - voor zover men alle mogelijkheden openlaat - kan de weg voorbereiden voor het verschijnen van de Enge^l. De Engel brengt niet slechts waarheid over, hij is waarheid; zijn wezen is zo zeer van kristal, dat het „GODDELIJK LICHT” er doorheen straalt. Is de MENS open voor deze „waarheid”, dan is er VERLICHTING. De Engel kent de maat van ons begrip, hij bezit de organen, die het hem mogelijk maken het vermogen van de mens tot kennis te peilen.

Over de HIERARCHIE der Engelen: De hoogste van de negen orden, die uit de „CHERUBIJNEN”, de „SERAPHIJNEN” en de „TRONEN” bestaat en die het verborgen „Heiligdom” het naaste staat, initieert op geheimzinnige wijze de tweede orde der Engelen, die samengesteld is uit de „MACHTEN” en de „KRACHTEN”. Deze wederom onthullen de „MYSTERIEN” aan de „VORSTENDOMMEN”, de „AARTSENGELEN” en „ENGELEN”, die hunnerzijds aan de top van de MENSELIJKE HIERARCHIE staan. De Engel brengt altijd een onzegbare troost. Maar hij stelt ook een eis. De Engel verlangt het hoogste wat de mens kan presteren, hij herrinnert er voortdurend aan, wie hij is en hij spoort de mensen aan, het beste in zich te ontwikkelen.

De kracht, die van hem uitgaat, deze engelkracht, moet op Aarde gebruikt worden. Engelen verschijnen als REDDERS in nood.

WAAROM IS HET GELOOF IN ENGELEN EEN NOODZAKELIJKHEID VOOR DE MOSLIM? Wij lezen in de Heilige QORAAN:

„Er volgen hem engelen van nabij, voor-hem en achter hem, die hem op Gods bevel bewaken.” (H.Qoraan, Surah „AR’RAD”, hfdst. 13:12), „SOEDEWO”, hfdst. XIII, vers 11).

„Wij (engelen) dalen slechts neder op bevel van uw HEER”, (H.Qoraan, Surah „MARJAM”, hfdst. 19:65), „SOEDEWO”, hfdst. XIX, vers 64).

„Voorzeker, zij , die zeggen: „Onze HEER is ALLAH en daarin standvastig blijven, op hen zullen de „ENGELLEN” nederdalen: „Vreest niet, noch treurt, maar verheugt u over het Paradijs dat u wordt beloofd.” (H.Qoraan, Surah „HAANIEM SADJAH”, hfdst. 41:31), „SOEDEWO”, hfdst. XLI, vers 30).

„Wanneer de twee (engelen) die te boek stellen, schrijven, zit de een aan de rechter-, de ander aan de linkerzijde. Hij (de mens) uit geen woord of er is een bewaker bij hem, die altijd klaarstaat. En de bezwijming des doods komt waarlijk. Dit is hetgeengij wildet onteluchten. En er zal op de bazuin worden geblazen; dit is de Dag der Bedreiging”. En iedere ziel zal tezamen komen met een geleider en een getuige.” (H.Qoraan, Surah „QAAF”, hfdst. 50:18-22), „SOEDEWO”, hfdst. L, ver:en 17-21).

Door bovenstaande verzen van de H.Qoraan heeft de Moslim de zekerheid, dat hij (zij) NIMMER ALLEEN STAAT in zijn strijd tegen de boze machten en als zodanig sterkt dus het geloof in de ENGELEN, door GOD als bewakers over de mens gesteld, hem in zijn streven Gods weg te blijven bewandelen. Telkens, wanneer een Gelovige de weg van het kwaad wil inslaan, hoort hij (zij) de WAARSCHUWENDE STEM van de „WACHTER”, die de GELOVIGE toeroept NIET AF TE DWALEN VAN DE WEG, DIE TOT GOD VOERT; DOCH ZWAKKER ZAL DEZE ROEPSTEM HEM (HAAR) IN DE OREN KLINKEN, NAARMATE DE GELOVIGE (MENS) VOORTGAAT OP HET “PAD DER DUISTERNIS”, HET PAD WAAROP GEEN “ENGEL DES LICHTS” DE MENS KAN VOLGEN. Zolang de mens naar de waarschuwendes stem van de „Wachter” LUISTERT en HANDELT, kan de mens er zeker van zijn, zich op de goede weg te bevinden en het nauwlettend en voortdurend acht geven op de „Wachter”, door God over hem gesteld, zal hem meer en meer het menselijke doen afleggen en de Engel Gods gelijk worden.

„O GIJ DIE GELOOFT, GEDENKT ALLAH VEELVULDIG, EN PRIJST ZIJN HEILIGHEID 'S MORGENS EN 'S AVONDS. HIJ (ALLAH) IS HET DIE U ZEGENT EN OOK ZIJN “ENGELLEN” DOEN DIT, OPDAT HIJ

*(ALLAH) U VAN DE DUJSTERNISSEN TOT HET LICHT MOGE LEIDEN.
EN HIJ (ALLAH) IS VOOR DE GELOVIGEN GENADIG.*" (H.QORAAN,
Surah „AL-AHZAAB”, hfdst. 33:42-44), „SOEDEWO”, hfdst. XXXIII, ver-
zen 41-43). -----

(Zie voorts H.QORAAN: (vert. „SOEDEWO”): (2:30), (2:97), (2:161),
(2:177), (2:248), (2:285), (3:18), (3:39), (3:42), (3:45), (3:80), (3:124),
(4:97), (4:166), (4:172), (6:93), (7:11), (8:9), (8:12), (8:50), (13:23), (15:
30), (16:2), (16:32), (16:49), (17:61), (20:116), (21:103), (22:75), (33:43),
33:56), (35:1), (38:71), (39:75), (42:5), (53:26), (66:4), (66:6), (69:17),
(70:4), (74:30), (78:38), (89:22), (97:4).-----

(wordt vervolgd)

.....VREDE ZIJ MET U ALLEN!.....

(„ALLE LOF ZIJ ALLAH, DE HEER DER WERELDEN.”)

* * *

ARABIE EN DE ARABIENEN. (vervolg 1.)

(land en volk, literatuur, folklore, muziek, kunst, wetenschap en Godsdienst.)

(door: A.MAHMOOD.)

Het door de Arabieren bewoonde gebied vormt geen nauwkeurig bepaalde geografische eenheid; het omvat grote delen van het Midden-Oosten en van Noord-Afrika en strekt zich uit van de rand van het hoogland van Iran (Perzië) tot aan de Atlantische Oceaan en van de Indische Oceaan en de Sahara tot Malta. Kleine Arabisch sprekende bevolkingsgroepen treft men ook buiten die grenzen aan, b.v. in Iran en in Soedan. Anderzijds wonen er op hun gebied bevolkingsgroepen, die niet het Arabisch als moedertaal hebben, zoals de Berbers, die echter voor het merendeel wel tweetalig zijn. Het totale aantal Arabieren bedraagt ongeveer zeventig miljoen. Ze behoren tot het blanke hoofd ras en zijn meestal Mediterraan of Orientalide (in beide gevallen donker, soms slank, soms vrij fors gebouwd). Het Arabisch is de taal die in het gehele gebied uniform als schrijftaal wordt gebruikt, doch die als spreektaal in een groot aantal, onderling soms zeer verschillende dialecten is uiteengevallen. Bij de beschouwing van de sociale structuren en het culturele peil bij de Arabieren dient men er aan te denken dat beide in recente tijden diepgaande veranderingen hebben ondergaan, onder invloed van westerse ideologieën, methoden en technieken, en ook door het verwerven van politieke onafhankelijkheid. Die evolutie is nog steeds aan de gang, zodat de hedendaagse Arabische wereld schrille contrasten vertoont, hetzij tussen de diverse staten onderling, hetzij in de verschillende landen zelf. In Saoedi-Arabië en in Koeweit bijv. konden, dank zij de enorme inkomsten uit de oliewinning, de modernste en meest verfijnde produkten van de westerse beschaving op de markt gebracht worden. Maar de politieke en sociale organisatie is er nauwelijks gewijzigd. In de Arabische wereld heersen dus nog oude, naar westerse begrippen achterlijke levensvormen en gebruiken. Bijvoorbeeld het nomadendom, dat traditioneel verbonden is aan de historische voorlopers van de Arabieren (Arabier betekent oorspronkelijk nomade). Het komt niet alleen in de woestijngebieden van Centraal-Arabië voor, doch ook in het gehele Aziatische en Afrikaanse gebied, waar het door de geografische omstandigheden wordt begunstigd. De nomaden of bedoeïenen (bedoe = woestijn) leven hoofdzakelijk van het herdersbedrijf. Daar ze gedwongen zijn geschikte weidegronden te zoeken voor hun kamelen (dromedarissen), voor hun schapen en geiten, hebben ze geen vaste woonplaats, doch trekken rond bij het wisselen van de jaargetijden. Op hun pleisterplaatsen (rustplaatsen) wonen zij in tenten. De sociale basis-structuur van de bedoeïenen is de stam „qabila”-

(in sommige streken „aila” geheten) hergeen elders slechts de naam van een onderverdeling is. Tot een stam behoren alle, ware of vermeende, afstammelingen van een gemeenschappelijke voorvader. De stamleden beschouwen elkaar als broeders met volstrekt gelijke rechten en plichten. Het hoofd van de stam, de „SJEIK”(oudste), Arabisch-opperhoofd, oefent een onbepaalde gezag uit dat steunt op de traditie en op persoonlijke autoriteit. Sedert de oudste tijden trachten de nomaden bruikbaar land te verwerven, hetzij door het te veroveren, hetzij door zich met de oorspronkelijke bevolking te vermengen. Evenals in het verleden is er ook in onze dagen een voortdurende overgang van nomaden- tot semi-nomadenleven. Aldus wordt de bedoeïenen een landbouwer met vaste woonplaats. In de laatste tijd versnelt de evolutie als gevolg van de politieke en economische vooruitgang van de Arabische landen. Waar de grond en het klimaat gunstig zijn voor de vestiging van de landbouw, heeft de bevolking een vaste woonplaats. Het systeem, zelfs de naam van de stam verdwijnt: de boer (fellah) woont in dorpen en in de plaats van de stam treedt de dorpsgemeenschap. De omstandigheden, waaronder de fellah leeft, zijn, behoudens uitzonderlijke gevallen, zeer armzalig, ook in de vruchtbaarder streken, want slechts zeer zelden is hij eigenaar van de grond die hij bewerkt. Zo laag als zijn economisch levenspeil is, ook zijn culturele ontwikkeling, ofschoon ook op het gebied van het onderwijs in de laatste tijd aanzienlijke vooruitgang is geboekt. De stadsbevolking leeft op een hoger levenspeil, dat de laatste jaren steeds meer het westerse benadert. Hiertoe droeg het ontstaan bij van een middenstand van employes en beoefenaars van vrije beroepen, die zich voegden bij de steeds aanwezige kooplieden en militairen. Anderzijds stimuleerde de beginnende industrialisatie de opgang van de arbeidsstand. De geleidelijke aanpassing van de Arabische beschaving aan westerse normen manifesteert zich ook in het steeds veelvuldiger opgeven van de traditionele kledij en van de sluier voor de vrouwen. Ook andere traditionele gewoonten verdwijnen geleidelijk. Een behoudsgezind element vormt natuurlijk de „GODSDIENST”, die bijna overal „ISLAMITISCH” is en die door de grootste deel der bevolking nauwgezet in acht wordt genomen. In Egypte, in Syrië en Mesopotamie leven aanzienlijke Christelijke minderheden. Zij zijn vertegenwoordigers van de oorspronkelijke bevolking en enkel wat de taal betreft Arabier zijn geworden. Analoge Joodse minderheden, eveneens aanwezig in het westelijk gedeelte van de Arabische wereld, zijn thans in aantal zeer verminderd door de massale emigratie naar Palestina.-----

(wordt vervolgd).

.....VREDE ZIJ MET U ALLEN!.....

DE DAGERAAD

Quran. Hfdst. CXIII : 1 - 5

(door J.M.Dragman)

Zonder te vervallen in enige voorspellingen is het ons ten zeerste opgevallen, hoe sommige toestanden en gebeurtenissen een overeenkomst vertonen met hetgeen de geschiedenis ons te zien geeft.

Verplaatsen we ons in de tijd van voor de komst van onze Profeet dan zien we, dat de Profeet Abraham het zuivere monotheïsme had gebracht, met als centrum van gebeden de Kaaba in Mekka (Qur-an II-125). Doch de godsdienst der Arabieren in die dagen kwam in geen enkel opzicht overeen met die van Abraham, waar ze zelfs om de Kaaba niet minder dan 360 afgodsbeelden hadden geplaatst, zodat iedere stam daar zijn vertegenwoordigde afgod had. Het was in die tijd van godsdienstverval, dat een Christen-onderkoning van Abessinie kwam genaamd Abraha, die met zijn goed gewapende krijgslieden gezeten op olifanten, tegen Mekka optrok om de Mekkaners te onderwerpen en de Kaaba te verwoesten (Qur-an CV : 1). De Muslims, dat waren de volgelingen van Abraham, overrompeld en ongewapend als ze waren, waren niet in staat enige weerstand te bieden en verlieten de stad om in de buurt een goed heenkomen te zoeken, terwijl de verdediging van de Kaaba aan God zelf werd overgelaten. Reeds sloegen de overweldenaars hun tenten buiten de stad op, gereed elk ogenblik de stad binnen te trekken en de Kaaba te vernietigen, toen een epidemie onder hen uitbrak, waardoor ze aan hun plan geen uitvoering konden geven en spoedig daarna weer wegtrokken. (Qur-an CV : 2-5). Dit is de eerste fase van de geschiedenis van de Islam.

Precies zo is de toestand van de Muslims heden ten dage. Naast God en zijn Profeet hebben ze vele personen tot halfgoden verheven, waardoor het Goddelijk woord voor hen geen gezag meer heeft en het leven van de Profeet, hetwelk als voorbeeld moest dienen, niet gekend wordt. De een zoekt heil in de uitspraken van deze godgeleerde, de ander in die van een voor hem nog groter, Ulama (meester). Weliswaar geven alle Muslims toe dat al die geleerdheden verreweg de mindere zijn van de Profeet, maar toch hebben ze in wezen meer invloed en gezag op hun dagelijkse denken en handelen. Hopeloos verdeeld zijn de Muslims niet in staat op enige invloed op het wereldgebeuren uit te oefenen. Reeds zijn de vijanden van de Islam binnen zijn poorten gekomen, gereed om een beslissende slag in het hart toe te brengen. De Muslims vermogen niet de vijanden te keren. Velen voelen zich niet meer bij machte de waarachtigheid van het Goddelijk woord aan de kritische wereld voor te leggen. Zo zwaar zijn de aanvallen, zo machtig is de vijand, zodat ze

slechts in stilte om Goddelijke hulp bidden, terwijl de verdediging van de Heilige Qur-an aan God zelf wordt overgelaten.

Plots merken we, dat er aan die zware druk een merkware verlichting is gekomen, en het is wel mogelijk, dat de vijanden van de Islam hetzelfde lot te beurt valt als Abraham en zijn machtig leger. Doch met de vernietiging van de vijand is de Islam nog niet gered. Er moeten krachten komen voor zuivering en opbouw in de boezem van de Muslims zelf. Gelijk de 360 afgodsbeelden rond de Kaaba verwijderd moesten worden, moesten de Muslimse halfgoden worden neergehaald.

De tweede fase was, dat hier en daar humanitaire klanken werden vernomen, welke tot uitdrukking kwamen in een beweging om de zwakkeren te beschermen en te helpen, bekend als Hanif. Gezien de zwakke motorische kracht er van, ging het als een nachtkaars uit.

Ook thans zijn de zogenaamde filantropische bewegingen slechts zwakke golven, die maar al te vaak gedoemd zijn om telkens weer in de zware branding te verdwijnen.

Het ontbreekt niet aan goede wil, maar ontbaatzuchtig en belangeloos offer blijkt zwaar te zijn en gemakzucht en egoïsme spelen nog steeds een belangrijke rol.

De derde fase was de komst van het Goddelijk Woord, vertolkt en uitgedragen door de Profeet Muhammad (vrede en Gods zegeningen zijn op hem), dat de mens leerde leven gericht naar en volgens die grote bron van het leven en dat als een grote drijvende kracht hem tot ongekeerde hoogte had gebracht. Men kende zijn God men kende het doel van zijn bestaan, men kende de juiste verhouding tussen God en mens en tussen mensen onderling; kortom een nieuw mens was geboren en hiermee werd ook de geboorte van een nieuwe maatschappij ingeluid. Spoedig verdwenen de afgodsbeelden rond de Kaaba en de roep „God de grootste” werd tot in ver verwijderde streken gehoord. Als een grote bijzonderheid dient te worden vermeld, dat samenvallend met de worsteling in Arabie machtige rijken elkaar reeds geruime tijd de hegemonie betwisten; het Christelijke Oost-Romeinse Rijk stond tegenover het vuur-aanbiddende en niet in God geloovende Perzische Rijk.

De in triomf trekkende Perzen, die zich aan grote wreedheden schuldig maakten, wekten de bewondering op van de Mekkaanse afgodendienaars, terwijl de Muslims, die een kleine groep vormden en het onderwerp van bespotting en minachting werden, partij trokken voor de vernederde Oost-Romeinen die in een God geloofden.

Het was in die tijd, toen de Romeinen niet de minste kans hadden om revanche te nemen, dat de bekende Ar-Roem-verzen werden geopenbaard, die

de nederlaag van de Perzen in de naaste toekomst voorspelden, waarbij de Muslims mede zouden delen in hun vreugde (Qur-an XXX : 1-6). Terwijl deze openbaring de sportlust van de vijanden van de Islam ten top voerde, kwam na verloop van tijd inderdaad die overwinning en na dien bestond er bij de Muslims geen twijfel meer omtrent de aanwezigheid van de Levende God en Zijn beslissing. Rotsvast was nu hun geloof en overtuiging.

Het was immers geen voorspelling, maar een Goddelijke beslissing omtrent hetgeen ging gebeuren. Deze gebeurtenis moest later dienen als een herinnering, dat de toekomst slechts bij God berust. Alle menselijke voorspellingen en astrologische berekeningen hebben geen waarde meer en de kijk in de toekomst heeft alleen dan betekenis als zij berust op een Goddelijke mededeling aan de mens.

Wie zijn oren te luisteren legt, zal wel waarnemen, dat de eerste en de tweede fasen heden reeds aan het voltrekken zijn en dat zelfs de derde fase zich aan de horizon begint af te tekenen. De aanvallen op de Islam zijn afgestompt, niet door de kracht van de Muslims, doch voornamelijk omdat in de boezem van diens vijanden een rottingsproces gaande is, hetwelk hoe langer hoe meer in hevigheid toeneemt.

Intussen zijn in de wereld van de Islam verjongings-elementen opgekomen, welke streven naar God en Zijn Profeet en zodoende al de halfgoden rond de Qur-an trachten neer te halen. Elementen, die de band weer willen leggen tusschen God en mens, die het Goddelijk Licht in Zijn volle glorie weer willen laten schijnen in het menselijk hart, en die God op de troon van het menselijk denken en handelen willen herstellen.

Buiten de wereld van de Islam wordt er door de machtigsten der wereld een gigantische strijd gevoerd, een strijd op leven en dood. We laten hier in het midden welke partij de Islam goed gezind is, want de geschiedenis zal het zelf wel uitwijzen. Wel kan hier aan toegevoegd worden, dat die voortdurende strijd de menschen in twee kampen zal verdelen, een die zijn kracht zoekt bij God, en een die God geheel en al zal verlaten, en slechts zijn heil zoekt in mens en techniek.

De nieuwe zuivering in de leer van de Islam en de Muslim-gemeente zal langzaam plaats vinden en zal zeker ook niet vrij zijn van schokken en teleurstellingen, de oorlogen buiten het kamp van de Islam hebben ook lang nog het laatste woord niet gesproken. Lang zal de lijdensweg nog zijn, doch wanneer de tekenen niet bedriegen, dan zal de geschiedenis zich inderdaad weer herhalen.

Reeds kondigt de schemering met haar lichtbundels in het Oosten de komst van de nieuwe dageraad en het is de taak van de vernieuwers de slapenden

wakker te schudden, gesloten ramen en deuren open te zetten om de eerste stralen te kunnen opvangen en alle duistere hoeken en gaten, waar zich ongere elementen en ongedierte ophouden, te beschijnen. Wanneer straks het volle Licht boven de kimme is gerezen, zal alle duistere elementen willens of onwillens moeten wijken.

Nog omringen ons in dit schemerdonker allerlei gevaren en lopen wij zelf gevaar er een verkeerd gebruik van te maken, De morgenkoelte kan ons lekker doen door slapen, terwijl dieven, moordenaars en alle ongere elementen in hun poging om alsnog bescherming te zoeken bij de laatste resten van de duisternis allerlei gevaarlijke sprongen kunnen maken.

Het dageraad in het Oosten. Wij hopen er het juiste profijt van te kunnen trekken met Goddelijke hulp.

Laten wij in de ure der wanorde, zoals wij thans moeten beleven met de stille hoop op een wereldverjonging steeds gedachtig zijn aan het Goddelijk Woord in de Qur-an:

1. "Zeg: Ik zoek een toevlucht bij den Heer van de dageraad,
2. Tegen het kwaad van wat Hij geschapen heeft,
3. En tegen het kwaad van de volslagen duisteren nacht, wanneer die komt,
4. En tegen het kwaad dergenen, die boze inblazingen in vaste besluiten werpen.
5. En tegen het kwaad van de afgunstige, wanneer hij benijdt."

(CXIII : 1-5).

" DE ISLAM "

DE GODSDIENST VAN HET MENSDOM. (vervolg.)

(door: Maulana Mohammed Ali, M.A.L.L.B.)

HET LEVEN EN NA DE DOOD.

Het geloof in een toekomstig leven, in de een of andere vorm, is het derde hoofdartikel van des Moeslims geloof, en wordt eveneens aangetroffen in de andere godsdiensten der wereld. Het mysterie van het leven na de dood is echter nergens zo duidelijk opgelost als in de Islam. Het idee van een leven hiernamaals was tot nog bij de komst van de Joodse godsdienst zo duister, dat in het Oude Testament hiervan niet alleen weinig voorkomt, maar ook dat zelf een voornamelijk Joodse sekte een zodanig staat van bestaan werkelijk ontkent. Dit is echter toe te schrijven aan het feit dat het in vroegere openbaringen niet voldoende in het licht werd gesteld. Het geloof in de zielsverhuizing is eveneens toe te schrijven aan het minder ontwikkelde verstand van de mens, dat geestelijke waarheden verward met lichamelijke feiten. Evenals alle andere belangrijke grondbeginselen van de Godsdienst, bereikt het idee van een toekomstige leven in de Islam zijn volmaaktheid. Het geloof in een leven hiernamaals omvat de verantwoordelijkheid van de mens in een ander leven voor de in dit leven verrichte handelingen. Dit geloof is een zeer waardevolle grondslag voor de morele verheffing der wereld, indien het goed wordt begrepen.

Bijzondere aandacht wordt door de Heilige Qoraan geschonken op de volgende punten.

(wordt vervolgd)